

prima instanță: A. Andronic
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu,

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul   Tatiana Vieru
Judecătorii   Nicolae Craiu și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Andrei Furdui împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea calculării vechimii în muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 mai 2016,

c o n s t a t ă

La 05 ianuarie 2016, Andrei Furdui a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea calculării vechimii în muncă.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că din 2002 pînă în anul 2010 a activat în cadrul organelor afacerilor interne. Potrivit ordinului nr. 307 ef. din 08 august 2003 a fost angajat în calitate de șef al Izolatorului de detenție provizorie al Comisariatului de Poliție Șoldănești.

În luna noiembrie 2015 Andrei Furdui a depus cerere în adresa Ministerului Afacerilor Interne, prin care a solicitat să-i fie calculată, perioada de activitate 08 august 2003 -22 septembrie 2006 în cadrul Comisariatului de Poliție Șoldănești în calitate de șef al Izolatorului de detenție provizorie, cu includerea acesteia în calculul vechimii în serviciu conform pct. 8 lit. d) din Hotărîre Guvenului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, care prevede că la calcularea vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei militarilor care au îndeplinit serviciul prin contract, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, corpului de ofițeri și

subofițeri ai Poliției de Frontieră, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și a sistemului penitenciar, se acordă următoarele înlesniri două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu: în instituții penitenciare de tip închis, izolatoarele de urmărire penală și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici, precum și la lucrări de subteran.

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/3-F-241/15 din 08 decembrie 2015, cererea a fost respinsă, deoarece Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar, nu prevede calcularea vechimii în muncă cu avantaje pentru persoanele care au activat în cadrul Comisariatelor de poliție (izolatoare de detenție provizorie).

Consideră răspunsul menționat drept unul ilegal, fiind emis contrar prevederilor legale, deoarece în perioada efectuării serviciului în cadrul Comisariatului de Poliție Șoldănești în calitate de șef al Izolatorului de detenție provizorie a fost supus riscului sănătății și vieții, având contact direct cu persoanele contagioase.

Solicită Andrei Furdui obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a-i stabili stagiul vechimii în funcție cu avantaje pentru perioada de activitate 08 august 2003 - 22 septembrie 2006 unde a activat în cadrul Comisariatului de Poliție Șoldănești în calitate de șef al Izolatorului de detenție provizorie, luându-se în considerație două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 mai 2016 acțiunea a fost admisă, fiind recunoscut drept neîntemeiat răspunsul Ministerului Afacerilor Interne nr. 15/3-F-241/15 din 08 decembrie 2015, a fost obligat Ministerul Afacerilor Interne de a-i stabili lui Andrei Furdui stagiul vechimii în funcție cu avantaje pentru perioada de activitate 08 august 2003 -22 septembrie 2006 în cadrul Comisariatului de Poliție Șoldănești în calitate de șef al Izolatorului de detenție provizorie, luându-se în considerație două luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu (f.d. 52-62).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 mai 2016 (f.d. 88-95).

La 16 noiembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 98).

La 23 ianuarie 2017 Ministerul Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, deoarece la materialele pricinii nu există dovada recepționării de către recurent a copieii deciziei contestate.

Recurentul, Ministerul Afacerilor Interne, în motivarea recursului a indicat că atât instanța de apel la adoptarea deciziei contestate, cât și prima instanță au aplicat și

interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios. Astfel recurentul susține că art. 29 din Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996, prevede calcularea vechimii în muncă cu avntaje colaboratorilor izolatoarelor de urmărire penală. Relatează recurentul că izolatorul de detenție provizoriu nu face parte din structura sistemului penitenciar. Consideră recurentul că activitatea reclamantului nu cade sub incidența prevederilor legale invocate, din care motive nu poate beneficia de calcularea vechimii în muncă cu înlesniri. Totodată recurentul consideră că reclamantul a omis termenul de adresare în judecată de 3 ani și consideră că în cazul în care instanța va admite acțiunea urmează a-i recunoaște dreptul încălcat pe o perioadă de cel mult 3 ani anterior datei adresării.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 02 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Andrei Furdui cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, Andrei Furdui nu a depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Ministerul Afacerilor Interne, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală